

Bemærkninger

Til nr. 1

Bestemmelsen har i lighed med en tilsvarende bestemmelse, der ved et ændringsforslag er stillet til lovforslag nr. L172 om ændring af lov om værdipapirhandel og lov om Erhvervsankenævnet, til formål at præcisere, at Forbrugerombudsmanden som hidtil har mulighed for at anlægge en civil sag, såfremt en finansiel virksomhed ikke handler i overensstemmelse med god skik. Forbrugerombudsmanden kan efter markedsføringsloven anlægge forbudssager mod finansielle virksomheder på de områder, hvor økonomi- og erhvervsministeren ikke udsteder regler om god skik.

Som det allerede fremgår af lovforslagets bemærkninger, skal Finanstilsynet føre tilsyn med regler om god skik udstedt af økonomi- og erhvervsministeren.

Forbrugerombudsmanden har i den forbindelse mulighed for at gøre Finanstilsynet opmærksom på konkrete sager, ligesom han kan deltage i Det Finansielle Virksomhedsråds møder, når Finanstilsynet forelægger en sag af principiel eller vidtgående betydning for rådet. Ligeledes vil Forbrugerombudsmanden have mulighed for at gøre opmærksom på mere generelle forhold i den finansielle sektor, som han finder, er urimelige i forhold til forbrugere.

Bestemmelsen skal sikre, at Forbrugerombudsmanden ikke afskæres fra at indbringe en sag for domstolene, hvis han i særlige tilfælde måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan for eksempel være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at tage en sag op, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være principiel eller af vidtgående betydning. Ændringsforslaget tillægger ikke Forbrugerombudsmanden en tilsvarende beføjelse.

Det er heller ikke hensigten, at Forbrugerombudsmanden skal behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelser af økonomi- og erhvervsministerens regler om god skik. Sådanne henvendelser skal fortsat behandles ved, at Forbrugerombudsmanden oversender henvendelserne til Finanstilsynet eller henviser forbrugeren til at indbringe sagen for et af de finansielle klagenævne, hvis der er tale om en konkret formueretlig tvist mellem forbrugeren og en finansiel virksomhed. Derimod kan henvendelser fra

forbrugere i lighed med oplysninger i pressen, udtalelser fra organisationer og rapporter om det finansielle område danne baggrund for Forbrugerombudsmandens vurdering af, om der bør anlægges en retssag.

Hvis Forbrugerombudsmanden vælger at anlægge en sag om god skik mod en finansiel virksomhed, skal det som hidtil ske efter de regler, som i øvrigt gælder for sager anlagt af Forbrugerombudsmanden i medfør af markedsføringsloven. Det indebærer, at der vil være tale om sager, hvor retten kan nedlægge et forbud eller give et påbud, jf. markedsføringslovens § 13, stk. 1. En overtrædelse af et forbud eller et påbud meddelt af retten er strafbelagt i medfør af lov om finansiel virksomhed § 77, stk. 1, 3. pkt. Hertil kommer, at sagerne i lighed med andre sager anlagt af Forbrugerombudsmanden skal anlægges ved Sø- og Handelsretten, jf. markedsføringslovens § 14, stk. 1.

Til nr. 2, 3 og 4

Det foreslås, at forslaget til en ny § 1 b i bank- og sparekasseloven udgår, da bestemmelsens anvendelsesområde kan give anledning til tvivl. Herefter kan leasing fortsat udføres af pengeinstitutter, i det omfang der er tale om pengeinstitutvirksomhed, jf. bank- og sparekasselovens § 1, stk. 3, jf. stk. 4 og § 1 a.

Definitionen af restværdi foreslås i stedet indsat som nyt stk. 4 i § 25 i bank- og sparekasseloven.

Til nr. 5 og 6

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 7 og 8

Der er alene tale om konsekvensændringer.

Til nr. 9

Med ændringen præciseres Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetningsform og indhold. Der vil herunder kunne fastsættes regler om, at indberetningen skal ske på maskinlæsbart medie og på formularer udarbejdet af Finanstilsynet i overensstemmelse med regeringens lovmoderniseringsprogram.